

Амерички „агенти хаоса“

By [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

Global Research, June 29, 2015

[Спутњик Србија](#) 28 June 2015

Напади у Македонији и Босни и Херцеговини су акти „агената хаоса“ које подржавају Сједињене Америчке Државе и чији је првенствени циљ спречавање евроазијских интеграција, сматра социолог и научни истраживач при канадском Центру за истраживање глобализација Махди Даријус Наземроаја.

Махди Даријус Наземроаја, социолог и научни истраживач при канадском [Центру за истраживање глобализација](#), специјализовао се за геополитичка и стратешка истраживања Блиског истока и централне Азије. Извештавао је из Либије током агресије НАТО-а на ту афричку земљу. Његова књига „Глобализација НАТО-а“ прати развојни пут и стратегије контроверзног Северноатлантског војног савеза, који је директно или индиректно умешан у све велике конфликте у савременој историји човечанства.

Како видите ситуацију на Балкану у светлу недавних оружаних напада и инцидената у Македонији и Босни и Херцеговини?

— Ти напади су акти група које Сједињене Америчке Државе подржавају у ширем региону Евроазије. То су „агенти хаоса“, чији је првенствени циљ спречавање евроазијских интеграција, а на Балкану сада видимо ефекат њиховог преливања. Те снаге су опасна комбинација ултранационализма, милитантизма, расизма, тероризма, ксенофобије, екстремизма и секташтва и све те особине се преплићу. Такве групе биле су употребљене и за разбијање Југославије. Москва и Пекинг верују да САД и њихови савезници стоје иза тих снага и није случајно да су формирали Шангајску организацију за сарадњу (ШОС) са циљем да се боре против, како су навели, „три силе зла — тероризма, сепаратизма и екстремизма“. Русија је решена да не дозволи губитак утицаја на Балкану нити прекид партнерства са Србијом. НАТО и ЕУ желе да ставе преостале државе, попут Србије и Молдавије рецимо, под своје окриље, док Руси не желе да буду избачени из Европе и теже да понуде алтернативу кроз евроазијски пут. Србија и Западни Балкан би на крају могли да постану место сукоба, посебно са променом геополитичке мапе света и како земље БРИКС-а буду постајале јаче.

Једна од централних тема Ваше књиге „Глобализација НАТО-а“ је да стабилност и евроазијске интеграције представљају велики изазов за глобалну позицију САД. На шта конкретно мислите?

— САД сеprotиве евроазијским интеграцијама јер се плаше да би тако био умањен њихов глобални утицај. Вашингтон не жели да допусти међусобну интеграцију европских и азијских држава; напротив — жели да контролише Евроазију тако што ће

европске и азијске државе интегрисати са САД у политичком, економском и војном смислу. Зато, рецимо, САД агресивно гурају ЕУ да потпише Споразум о трансатлантском трговинском и инвестиционом партнерству (ТТИП), а истовремено раде на томе да обезбеде Транспацифичко партнерство (ТПП) у Азији. Могу категорички да кажем да стратешки циљеви оба та трговинска споразума јесу да integriшу Европу и Азију са САД, да Вашингтон учине центром политичког одлучивања, а Волстрит неспорним центром глобалне економије. Стратегија САД је да економски исцрпе своје ривале, али и сопствене савезнике, тиме што ће их довести до стадијума у коме ће они урушавати међусобне билатералне односе. Криза у Украјини служи интересима Вашингтона да ослаби ЕУ и Русију. САД не теже само ка томе да прошире НАТО и да окруже Русију, него и да нанесу штету везама између ЕУ и Русије. У Латинској Америци и на Карибима раде потпуно исту ствар.

Истакнути амерички стратег Збигњев Бжежински упозоравао је да се не сме дозволити формирање коалиције између Русије, Ирана и Кине јер би то, како је рекао, „могло да доведе у питање амерички примат“. Да ли је то партнерство реално?

— Партнерство између Кине, Ирана и Руске Федерације постоји у одређеној форми већ неколико година, како би парирало САД и НАТО-у. Изградња стратешког партнерства између Пекинга и Москве започела је 1999. године, после НАТО рата против Србије и Црне Горе, када су Кинези и Руси постали одлучни у томе да спрече САД да формирају једнополарни свет. Учешће Ирана је релативно ново, зато што је Техеран био чврсто опредељен да остане независан у том погледу. Техеран је почео да гравитира ка Москви и Пекингу после англо-америчке инвазије на Ирак 2003. САД покушавају да окрену Кину, Иран и Русију једне против других. Билатерални разговори Вашингтона са Техераном без икакве сумње укључују и покушаје САД да Иранце окрену против Руса, посебно сада када је ЕУ потребан достављач енергије који би био алтернатива руском „Гаспрому“.

Како видите тврдњу да се спољна политика САД заснива на глобалној претњи од тероризма?

— Америчка дефиниција тероризма је нејасна и селективно се примењује како би се оправдала спољна политика САД. То је тактика демонизације која се користи да би се у негативном контексту приказали Арапи и муслимани. Али, ако погледамо емпиријске статистичке податке о тероризму, слика је умногоме другачија. Према подацима изнетим у Глобалном индексу тероризма за 2014. који је објавио Институт за економију и мир, скоро све државе које су погођене тероризмом имају једну заједничку карактеристику — војно и политичко мешање САД у њихове унутрашње послове. Према подацима Еуропола о тероризму на територији ЕУ у периоду од 2007-2009. године, 99,6 одсто терористичких напада починили су људи који нису муслиманског порекла.

Не смемо да заборавимо да су највећи државни спонзор тероризма заправо саме Сједињене Државе. Вашингтон је организовао екстремне групе током Хладног рата да би се бориле против Совјетског Савеза. Те групе нису створене саме од себе, постоји читав историјски контекст. ЦИА је тренирала и подржавала Осаму бин Ладена у борби против Совјетског Савеза и Ал Каида је креатура Америке. Чак и групе попут Џабхат ал Нусре и Исламске државе у Ираку и Сирији створене су као резултат спољне политике САД и подршке за промену режима у земљама Блиског истока.

Председница Аргентине Кристина Фернандез Кирхнер то је изјавила на Савету безбедности УН прошле године.

Председник САД Барак Обама промовише „америчку изузетност“. Какве бисмо лекције из историје могли да научимо када говоримо о том феномену?

— Изузетност је повезана са етноцентризмом и расистичким погледима. Повезана је и са новом фазом хладног рата, којом се демонишују други на основу њихове културе и наводних цивилизацијских разлика, било да је реч о исламској или хришћанској православној цивилизацији. Изузетност дели свет на „нас“ и „њих“, или на „друге“. Апартхејд је заснован на изузетности. Нацизам је заснован на изузетности. А те идеологије су довеле до угњетавања, до легитимисања окрутности и до светског рата.

The original source of this article is [Спутњик Србија](#)

Copyright © [Mahdi Darius Nazemroaya](#), [Спутњик Србија](#), 2015

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

About the author:

An award-winning author and geopolitical analyst, Mahdi Darius Nazemroaya is the author of The Globalization of NATO (Clarity Press) and a forthcoming book The War on Libya and the Re-Colonization of Africa. He has also contributed to several other books ranging from cultural critique to international relations. He is a Sociologist and Research Associate at the Centre for Research on Globalization (CRG), a contributor at the Strategic Culture Foundation (SCF), Moscow, and a member of the Scientific Committee of Geopolitica, Italy.

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca